

ע"פ 2239/21 - חיים עמור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2239/21

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

חיים עמור

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת
(השופט ח' סבאג) שניתן ביום 18.2.2021
בת"פ 21439-07-17

תאריך הישיבה:

ה' בתשרי תשפ"ב (14.9.2021)

בשם המערער:

עו"ד אבי חימי; עו"ד משה וייס

בשם המשיבה:

עו"ד מוחמד סראחנה

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. הערעור שמונח לפנינו מלין על גזר הדין אשר ניתן בת"פ (מחוזי נצרת) 21439-07-17 (השופט ח' סבאג), בגדרו הושתו על המערער ארבע שנות מאסר לריצוי בפועל, קנס כספי בסך של 200,000 ש"ח או 100 ימי

מאסר תמורתו וחילוט מוסכם בסך כולל של 900,000 ש"ח. עונשים אלה הושתו על המערער בעקבות הרשעתו, על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בגניבה בידי עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (135 מקרים); ברישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין (76 מקרים); במרמה והפרת אמונים, עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין (2 עבירות); בהלבנת הון, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (68 מקרים); וכן בעבירות מס לפי סעיפים 1(1), 2(2) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], אשר כללו השמטת הכנסה מדו"ח (6 מקרים), מסירת אמרה או תרשומת כוזבת בדו"ח (6 מקרים), ושימוש במרמה, ערמה ותחבולה (6 מקרים).

2. עבירות אלה בוצעו על רקע עבודתו של המערער כמזכיר וגזבר המושב משמר הירדן, בו הוא התגורר ועבד, וכן כחבר המועצה האזורית מבואות החרמון, כסגן וממלא מקום של יו"ר המועצה וכחבר הוועדה המרחבית לתכנון ובניה גליל עליון. בפועל במסגרות אלו, גנב המערער, באמצעות משיכת שקים, סכום כסף המתקרב ל-1,400,000 ש"ח מקופת המושב ומקופת הגידולים החקלאיים של חבריו ואחר כך ניסה להסוות את מעשי הגניבה באמצעות רישומים כוזבים וקבלת חשבוניות פיקטיביות מקבלנים שונים, אשר הוצאו למושב בגין שירותים שמעולם לא סופקו. המערער גם הסתיר את הרווחים שהפיק מפעילותו האסורה כאמור מפני שלטונות מס הכנסה.

3. ערעור זה נסוב בעיקרו על נפילת המערער מאיגרא רמא של תפקידיו ומעמדו המורם כאיש ציבור אל תוך בירא עמיקתא של הכלא ועל הרס חייו אשר בא בעקבות אותה נפילה. הרס זה היה לנחלתו של המערער לא רק במישור המקצועי של פרנסה וקריירה, אלא גם במישור האישי והמשפחתי. המערער הוא בן 71, וקשה עד מאד לראותו כמי שמשקם את חייו אחרי שחרורו ממאסרו. חבריו למושב ראו בפועל כשליחם לא רק את הקללה שבמעשי הגניבה, אלא גם לא מעט ברכה. המערער מבקש אפוא מאתנו הקלה בעונשו מטעמי חמלה ורחמים.

4. אין בידינו להושיע למערער. כפי שציין בית משפט קמא בגזר הדין, אחרי שמנה את נסיבותיו האישיות הלא פשוטות של המערער, המערער הביא את הרס חייו על עצמו. הוא ביצע עבירות שחיתות ברף חומרה גבוה מאד ודרך ברגל גסה על רווחת חבריו במושב אשר תלו בו אמון והפקידו בידיו הנאמנות את כספי עמלם. הוא מעל באמון הבסיסי ביותר של איש ציבור, פעל בעורמה כדי להעלים את הכספים שגנב, ואף שכנע קבלנים - שמן הסתם היו תלויים בחסדיו - להנפיק חשבוניות שקריות. בנסיבות אלו, להתערבותנו בעונש שהושת על המערער על ידי בית משפט קמא לא תהא שום הצדקה. נהפוך הוא: כל הקלה נוספת בעונשו של המערער תפגע בהכרח בעיקרון ההלימה, בצרכי ההרתעה, ובשוויון בפני החוק.

5. צאו וראו: העונש של שש שנות מאסר לריצוי בפועל, אשר הושת על המערער בע"פ 4935/14 שמואלני' מדינת ישראל (27.7.2015), בעקבות גניבה של 8,000,000 ש"ח בנסיבות הדומות לנסיבות המקרה דנן, הוגדר על ידי בית משפט זה כעונש מקל אשר "לא ממצה את חומרת המעשים" (ראו שם, פסקה 4). לפני כארבעים שנה, עונש של שלוש שנות מאסר בפועל, אשר הוטל על המערער בפרשה פחות חמורה בהרבה מהמקרה דנן מבחינת מהות העבירות ונסיבות ביצוען, נמצא ראוי ונכון (ראו: ע"פ 291/81 פלוגיני' מדינת ישראל, פ"ד לה (4) 438 (1981)). זאת ועוד: לית מאן דפליג שעונשו של המערער נמצא הרחק מהעונש המרבי שקבע המחוקק, שאף בו חובה עלינו להתחשב (ראו, בין היתר: ע"פ 147/21 מדינת ישראלני' ביטון (14.2.2021)).

6. סוף דבר: הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד בתשרי התשפ"ב (30.9.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
